

Универзитет у Нишу
Филозофски факултет

**Комисија за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс
за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК
(Граматицка морфологија и Историја француског језика)**

ОДГОВОР КОМИСИЈЕ НА ПРИГОВОР ДР ДАНИЈЕЛА ЖИВКОВИЋА

На основу члана 65, став 2, Закона о високом образовању, члана 44, став 1, тачка 3, Статута Универзитета у Нишу и члана 4 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу, као и на основу Конкурса објављеног у листу *Народне новине* од 10. маја 2017. год. и на интернет-страници Филозофског факултета Универзитета у Нишу <https://www.filfak.ni.ac.rs/konkursi>, Научно-стручно веће за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу именovalo је *Комисију за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматицка морфологија и Историја француског језика)* на Филозофском факултету у Нишу, у следећем саставу:

1. др Селена Станковић, доцент, Универзитет у Нишу, Филозофски факултет (председник);
2. др Иван Јовановић, доцент, Универзитет у Нишу, Филозофски факултет (члан);
3. др Татјана Ђурин, ванредни професор, Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет (члан).

На расписан Конкурс се пријавило двоје (2) кандидата: др Ивана Миљковић и др Данијел Живковић. Након увида у документацију и податке које су доставили пријављени кандидати и након анализе њиховог научног, стручног и педагошког рада, њиховог доприноса развоју наставе и наставно-научног подмлатка, као и доприноса академској и широј заједници, Комисија је дала предност кандидаткињи др Ивани Миљковић. Међутим, како би се стекао бољи увид у посебне компетенције сваког од пријављених кандидата за предмете за које је расписан Конкурс (ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК: *Граматицка морфологија и Историја француског језика*), *Комисија за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент* одлучила је да коначни предлог кандидата за избор донесе после разговора са кандидатима. Разговор је обављен 27. јуна 2017. године са почетком у 11 сати у кабинету 116 на Филозофском факултету Универзитета у Нишу.

На основу приложеног конкурсног материјала и разговора обављеног са учесницима Конкурса, Комисија је дала предност кандидаткињи др Ивани Миљковић и предложила је Изборном већу Филозофског факултета и Научно-стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу да др Ивана Миљковић буде изабрана у звање *доцент* за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (*Граматицка морфологија и Историја француског језика*) на Департману за француски језик и књижевност Филозофског факултета у Нишу. Образложење предлога Комисија је дала у шестом поглављу Извештаја – 6. *Закључак и предлог Комисије*.

Дана 10. јула 2017. године кандидат др Данијел Живковић је на урађени Извештај Комисије поднео Приговор. Др Д. Живковић је овај документ именовао као „Приговор извештају [sic!] комисије за избор у звање наставника за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматичка морфологија и Историја француског језика)“.

1. У Приговору на Извештај Комисије, др Данијел Живковић најпре наводи да „улаже овај приговор јер сматра да је комисија дала предност др Ивани Миљковић, која није нужно бољи кандидат, као и на непоступање према предлогу Упутства за писање извештаја о пријављеним кандидатима. Наиме, у правилнику о избору наставника и сарадника Факултета нигде не стоји да је комисија овлашћена да врши проверу знања на интервју [sic!], а поред тога кандидат и није унапред обавештен да ће бити провере знања. Пошто је провере знања било једино у случају када је кандидат на конкурс био Данијел Живковић, намеће се питање да ли се то ради са намером да би се изманипулисало подацима и лакше дисквалификовао кандидат“ [стр. 1 „Приговора извештају комисије за избор у звање наставника за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматичка морфологија и Историја француског језика)“].

Као одговор на овај део Приговора кандидата Д. Живковића, Комисија истиче следеће:

а) иако у *Правилнику о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу* то изричито не стоји, Комисија има пуно легитимно право да учеснике конкурса позове на разговор пре доношења коначног предлога кандидата за избор у звање и радно место за које је конкурс расписан уколико то захтевају услови конкурсне процедуре. У вези са избором једног наставника у звање *доцент* за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (*Граматичка морфологија и Историја француског језика*) било је неопходно обавити разговор са пријављеним кандидатима. Наведено право, као и право које члановима Комисије омогућава аутономија наставника на универзитету, Комисија је искористила не са „намером да би се изманипулисало подацима и лакше дисквалификовао кандидат“, како то наводи др Д. Живковић, већ са циљем да испуни свој задатак, а то је састављање Извештаја о пријављеним учесницима на Конкурсу и доношење предлога за избор кандидата који више одговара захтевима и условима расписаног Конкурса;

б) Комисија истиче да се приликом сачињавања Извештаја строго придржавала свих ставки из *Упутства за писање извештаја о кандидатима за избор у звање* Филозофског факултета Универзитета у Нишу и напомиње да „предлог“ таквог упутства не постоји на Факултету и Универзитету. Извештај је написан у складу са општим актима Универзитета у Нишу и његовог Филозофског факултета;

в) разговор са учесницима Конкурса наметнуо се као неопходан из више разлога. Како се у тексту Извештаја јасно каже, на основу анализе података обоје кандидата и њиховог научног, стручног и педагошког рада, њиховог доприноса развоју наставе и наставно-научног подмлатка, као и доприноса академској и широј заједници, Комисија је дала предност кандидаткињи др Ивани Миљковић. Имајући пак у виду чињеницу да је научни и стручни рад обоје пријављених кандидата удаљен од предмета за које је Конкурс расписан, као и чињеницу да у конкурсном материјалу ниједан кандидат није доставио рукопис своје докторске дисертације, у циљу стицања јаснијег увида у посебне компетенције сваког од пријављених кандидата за предмете за које је расписан Конкурс, као и у циљу стицања увида у њихов рад у оквиру проблематизовања теме за израду докторске дисертације, Комисија је одлучила да коначни предлог кандидата за избор донесе после разговора са пријављеним кандидатима. Разговор са учесницима Конкурса састојао се из два дела. Током првог дела са кандидатима се разговарало о њиховом научном и

стручном раду и професионалним ангажовањима. Комисија се посебно задржала на садржају докторских дисертација пријављених кандидата: на научној области којој припада одбрањена дисертација, на циљевима и резултатима добијеним у спроведеним истраживањима и на могућностима њихове практичне примене у универзитетској настави француског језика, а посебно у настави из предмета за које је расписан Конкурс (*Граматичка морфологија и Историја француског језика*). У склопу другог дела разговора учесницима Конкурса су понуђени исти текстови са циљем да на њима објасне и покажу како би искористили језички материјал у својој будућој наставној пракси, а не са циљем да се спроведе „провера знања“, како то у свом приговору тумачи Д. Живковић. При чему је кандидаткиња И. Миљковић показала одређено умеће у коришћењу понуђених текстова, а кандидат Д. Живковић је одбио да практично покаже оно што је непосредно пре тога покушао теоријски да објасни. Наиме, казао је да би наставу из предмета *Граматичка морфологија и Историја француског језика* држао примењујући рад у групи, интерактивни приступ, а искључио би традиционалну методу [sic!] из универзитетске наставе, користио би Power-point презентације и сл.;

г) Комисија закључује да је обављени разговор са учесницима Конкурса потврдио своју оправданост и значај у доношењу коначног предлога. Управо током овог разговора чланови Комисије су се ближе упознали са радом кандидата у склопу израде докторских дисертација;

д) Комисија истиче то да су кандидати били благовремено, односно да су 20. јуна 2017. године позвани на разговор, као и то да су из текста Конкурса били упознати са ужом научном облашћу и предметима за које се према датом конкурсном бира један наставник у звање доцента, те да није било потребе и поврх свега обавештавати учеснике Конкурса о садржају разговора – подразумевало се да ће се разговарати о њиховим научним и стручним компетенцијама које су потребне за извођење одговарајуће наставе.

2. У Приговору на Извештај Комисије, др Данијел Живковић затим наводи да „Основно усмерење И. Миљковић је[сте] лексикологија, док се Д. Живковић интересује за анализу дискурса и дидактику језика за посебне намене. Мастер рад И. Миљковић је везан за лексикологију, док је један од мастер радова Д. Живковића везан за синтаксу. Докторска дисертација И. Миљковић се бави такође лексикологијом, док је предмет докторске дисертације Д. Живковића анализа дискурса на неколико различитих нивоа (структуралном, синтаксичком, семантичком, лексичком, прагматичком и аргументативном), што је и назначено комисији током интервјуа“ [стр. 1 „Приговора извештају комисије за избор у звање наставника за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (*Граматичка морфологија и Историја француског језика*)“].

* Као одговор на цитирани сегмент Приговора кандидата Д. Живковића, Комисија скреће пажњу на следеће моменте:

а) у вези са објављеним научним и стручним радовима учесника Конкурса, Комисија наглашава оно што је детаљно образложила у Извештају, а то је да су професионална усмерења др Иване Миљковић, као и њени објављени научни и стручни радови ближи ужој научној области и профилу наставника који су наведени у тексту Конкурса (ужа научна област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК: *Граматичка морфологија и Историја француског језика*) – везани су преваходно за лексикологију књижевног француског језика, али и за семантику, морфосинтаксу, морфологију, лингвокултурологију и стилистику; осим тога, у својим анализама И. Миљковић се бави и дијахроничким проучавањем појединих елемената и сегмената француског језика, представљајући научне резултате из области историје француског

језика. Основно поље научног деловања кандидата др Данијела Живковића јесте француски језик за посебне намене и анализа те врсте дискурса, као и интеркултурално образовање кроз дидактику страних језика уопште а нарочито кроз дидактику страних језика за посебне намене;

б) када се ради о одбрањеним докторским дисертацијама учесника Конкурса, будући да оне нису биле приложене у конкурсном материјалу приликом пријављивања кандидата на Конкурс, нису ни могле бити анализирани, а о њиховом садржају Комисија је могла да просуђује на основу њихових наслова, као и на основу разговора обављеног са кандидатима 27. јуна 2017. године. Како би се стекао јаснији увид у научни рад кандидата, а посебно увид у њихов рад у оквиру израде дисертације, Комисија је накнадно, после објављивања Извештаја на увид јавности, затражила од кандидата да доставе рукописе својих докторских дисертација, што су кандидати и учинили. Комисија је потом урадила анализу њихових дисертација и овде је у целости прилаже.

Најобимнији и најзначајнији научни рад Иване Миљковић је њена докторска дисертација *Polysémie-homonymie nominale en serbe et en français. La métonymie et la polysémie nominale*. (Номинална полисемеија – хомонимија у српском и француском језику. Метонимија и номинална полисемеија), која је одбрањена 2012. године на Филолошком факултету Провансалског универзитета (Екс Марсеј 1), Екс ан Прованс, у Француској. Урађена је у оквиру Докторске школе *Cognition, langage, éducation*.

Дисертација кандидаткиње Миљковић садржи 247 страна и подељена је на четири поглавља: 1. *La langue serbe*; 2. *Les principales notions sémantiques*; 3. *Les figures de style. La métaphore*; 4. *La métonymie et la synecdoque*. Првом поглављу претходи *Увод (Introduction)*, у којем кандидаткиња образлаже предмет истраживања, изабрани језички корпус и објашњава композицију рада. Након четвртог поглавља следи *Закључак (Conclusion)*, као и *Анекс (Annexe)* где су у целини дати текстови који чине језичку грађу спроведеног истраживања. После Анекса, алфабетским редом наведена је коришћена библиографија (*Bibliographie*).

У уводном делу своје докторске дисертације Ивана Миљковић указује на потребу да се објасне поједини појмови из области семантике, којима се посебно бави у другом поглављу рада, као и поједини појмови из домена реторике и стилетике, којима је посвећено треће поглавље. Објашњења су дата у циљу успостављања везе између полисемеије и стилских фигура. У истраживању је коришћена метода контрастивне анализе, из правца француског ка српском језику.

У првом поглављу дисертације *La langue serbe (Српски језик)* ауторка говори о историји српског књижевног језика, од старословенског периода и црквенословенског језика, преко Вукове језичке реформе до савременог српског књижевног језика. У вези са сваком периодом развоја српског књижевног језика И. Миљковић говори о постојећим материјалним доказима, тј. о првим писаним споменцима, као и значајним књижевним делима. У овом делу првог поглавља, посвећеном историјском развоју српског књижевног језика, ауторка говори и социогенези језика уопште. Осим осврта на историјски развој српског књижевног језика, она се осврће и на историјски развој француског књижевног језика. У завршном делу првог поглавља представљене су основне синтаксичке и морфолошке карактеристике савременог српског језика. Описан је деклинациони систем српског језика, а део који се бави глаголима у српском језику, на експлицитан начин поставља паралелу између глаголских времена у српском и у француском језику; указује се нарочито на глаголски вид, по чему се, између осталог, разликују два контрастирана језика. И. Миљковић речено илуструје добро изабраним примерима из српског и француског језика.

У другом поглављу *Les principales notions sémantiques (Основни семантички појмови)* ауторка објашњава елементарне семантичке појмове који су обавезно праћени примерима из француског језика, а када је то неопходно, дати су и њихови еквиваленти из српског језика (на пример: рестрикција или екстензија семантичког поља). Објашњени су појмови хомонимије, полисемеије, антонимије, као и конотација, денотација, референт, итд. Циљ осврта на ове основне семантичке појмове у раду се објашњава чињеницом да је, на пример, конотација веома важна у разумевању метафоре, док је разумевање метонимије уско везано за референт.

Треће поглавље *Les figures de style. La métaphore (Стилске фигуре. Метафора)* говори о реторици као античкој вештини, објашњава основне стилске фигуре, са нарочитим освртом на метафору, метонимију и синекдоху. Поголавље је углавном посвећено метафори и њој сличним фигурама, компарацији и алегорији. У истом поглављу помоћу скупова, графички је приказана метафора. Најпре је дата анализа такозване *Métaphore morte (Мртва метафора)* са копулом. У питању је метафора *Achille est un lion (Ахил је лав)*. Приказана су два скупа међу којим елементима нема ниједне заједничке семе. Разумевање стилске фигуре омогућено је успостављањем везе између елемената првог и другог скупа. Посматрано на тај начин, стиче се утисак да једна иста метафора може имати велики број различитих разумевања. Међутим, истраживање спроведено међу говорницима српског и

француског језика, јасно показује да се наведена метафора увек разуме на јединствени начин: *Ахил је храбар као лав*. То доводи до закључка да је разумевање мртве метафоре са копулом постало једнообразно не зато што остале могућности разумевања не постоје већ зато што су читаоци научени да у Ахилу виде лава због његове физичке храбрости. Стога ауторка предлаже термин *La compréhension acquise de la métaphore* (Научено схватање метафоре).

Ивана Миљковић даје затим графички приказ живе метафоре са копулом, те метафоре са некопулативним глаголом. Када је реч о графичким приказима, ауторка увек ради са скуповима. Њена истраживања потврђују улогу контекста. Наиме, док за разумевање мртве метафоре са копулом контекст није потребан, за разумевање осталих типова метафоре контекст постаје неопходан. У односу на описане метафоре, ауторка предлаже објашњење: права природа метафоре најбоље се уочава у примерима метафоре са неким некопулативним глаголом, јер само тај тип метафоре не може да се трансформише у компарацију, нити је од компарације могуће направити метафору са некопулативним глаголом. То још једном доказује да метафора није скраћено поређење, закључује И. Миљковић.

У четвртом поглављу *La métonymie et la synecdoque* (Метонимија и синегдоха) И. Миљковић разматра метонимију, објашњава синегдоху са својим подврстама и анализира антономазију. Тако су у овом делу дисертације, полазећи од Димарсеових (César Chesneau Dumarsais) *Тропа*, детаљно анализирани и помоћу скупова јасно приказани сви облици метонимије: 1) узрок за последицу; 2) последица за узрок; 3) садржано за садржај; 4) назив места или ствари за саму ствар; 5) знак за означено; 6) апстрактно за конкретно; 7) делови тела који представљају седиште одређених осећања за сама осећања; 8) име власника куће за саму кућу. На крају је приказана и металепса, коју, како истиче ауторка, сам Димарсе не укључује у метонимију у ужем смислу. Графички прикази свих облика метонимије по Димарсеу базирани су углавном на примерима самог Димарсеа или француских класика; затим су дати конкретни примери на српском језику, које је ауторка превела на француски језик. Будући да је као корпус коришћена углавном српска народна поезија коју је Вук записао, присутан је велики број архаизама, којима су прикључени француски еквиваленти, такође архаизми. Ивана Миљковић наводи и дефиниције метонимије уз угла стилистике и науке о књижевности наглашавајући то да се поменуте дефиниције не сукобљавају, већ се међусобно прожимају.

На основу резултата урађеног истраживања, Ивана Миљковић закључује следеће: све облике метафоре и метонимије могуће је представити графички помоћу скупова. Док кључна реч за разумевање метафоре може припадати било којој категорији речи, код метонимије се уочава битна разлика. Наиме, сваки облик метонимије приказан је помоћу два скупа који су међусобно повезани глаголом. Међутим, тај глагол није носилац значења тропа, већ проста веза између два скупа. Елементи метонимијских скупова припадају класи именица. На то упућује и поднаслов дисертације: *Метонимија и полисемна полисемија*. На једној страни, метафора и метонимија као најважније стилске фигуре анализирани су у раду исцрпно и детаљно, а са друге стране, приказана су савремена истраживања у домену полисемије. За објашњење везе између полисемије и метонимије коришћена је теорија Ж. Клебера (Georges Kleiber): *La métonymie intégrée* (Интегрирана метонимија).

Након *Закључка*, у *Анексу* (Annexe) налазе се вредни прилози: а) фототипско издање приказа слова глагољице и ћирилице као и слова других писма на основу којих је Константин Филозоф сачинио глагољицу; б) песма *Слово љубве* Деспота Стефана Лазаревића; в) четири песме из савремене српске и хрватске поезије које је И. Миљковић дала у оригиналу и у свом преводу на француски језик: *Прво певање* и *Узатуд је будим* (Б. Миљковић), *Notturmo* (А. Т. Ујевић) и *Стрепња* (Д. Максимовић); из ових песама узимани су поједини сегменти као илустрација за одговарајуће појмове анализирани у раду.

Урађеним анализама и добијеним резултатима приказаним у дисертацији ауторка отвара пут даљим семантичким истраживањима стилских фигура, посебно када је реч о метафори и метонимији. Иако је тема рада преваходно везана за семантику, ауторка се бави и важним појмовима из области морфологије и синтаксе, што је нарочито присутно у првом поглављу рада. Осим тога, како је семантика у тесној вези са лексикологијом, та веза се прати кроз цео рад, даје се и приказ различитих значења једне лексеме у различитим реченицама.

Најобимнији и најзначајнији научни рад кандидата Данијела Живковића јесте његова докторска дисертација *Analyse du discours économique et commercial et son application à la didactique de la langue française dans le contexte socio-économique de la Serbie* (Анализа економског и пословног дискурса и његова примена на дидактику француског језика у друштвено-економском контексту Србије), која је одбрањена 2016. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду и урађена у коменторству и у сарадњи Универзитета у Београду са Универзитетом Артоа у Арасу (Université d'Artois, Arras), Француска.

Докторска дисертација кандидата Д. Живковића садржи 485 страна и састоји се из четири целине: 1. *Ancrage théorique*; 2. *Deuxième partie*; 3. *Troisième partie*; 4. *Quatrième partie*. Пре прве целине налази се *Општи увод* (*Introduction générale*), у којем кандидат образлаже проблеме, предмет, циљеве, план и методологију истраживања. Четврту целину прати *Општи закључак* (*Conclusion générale*), затим *Индекс имена* (*Index des noms*), *Библиографија* (*Bibliographie*), као и *Анекси* (*Annexes*), где су дати документи који чине језичку грађу истраживања.

У уводном делу докторске дисертације Д. Живковић објашњава своје истраживање које се заснива на анализи француског пословног језика на неколико различитих нивоа (структуралном, синтаксичком, семантичком, лексичком, прагматичком и аргументативном) и испитује својства француског језика за посебне намене, као и његове особености у односу на друге варијетете француског стандардног језика. Аутор указује на проблеме наставе француског језика за посебне намене, као и на могућности унапређења обуке наставника француског језика у контексту актуелних академских прилика у Србији, али и у савременом европском контексту.

У првом поглављу своје докторске дисертације *Ancrage théorique (Теоријски оквир)* Д. Живковић представља критичко-теоријски оквир досадашњих истраживања у домену примењене лингвистике, анализе дискурса и дидактике језика за посебне намене и указује на важност мултилингвизма у савременом друштву, а пре свега у контексту међународних економских односа. Аутор указује и на значај примењених лингвистичких истраживања у проучавању француског пословног језика, а затим даје историјски преглед проучавања француског пословног језика. На крају, он се критички осврће и на досадашња проучавања из области анализе дискурса и прагматике.

Друго поглавље докторске дисертације Данијела Живковића *Deuxième partie (Друго поглавље)* посвећено је друштвеном и економском контексту савремене наставе француског језика у Србији. У овом поглављу, аутор даје преглед пословних и економских односа Француске и Србије, као и информације о институцијама задуженим за промоцију ових веза и за њихово унапређење. Аутор указује на поједине инструменте за прикупљање и анализу података о језичким потребама које имају кључну улогу у академском и професионалном животној студената, али и запослених, а које би наставници требало да користе у изради планова и програма наставе француског језика за посебне намене.

У трећем поглављу своје докторске дисертације *Troisième partie (Треће поглавље)* Д. Живковић се фокусира на анализу корпуса сачињеног од аутентичног материјала и указује на особености пословног дискурса, као и на чињеницу да аутентичан материјал има важну улогу у настави језика за посебне намене, јер је то понекад једини дидактички материјал који стоји на располагању наставнику. Када је реч о теоријском оквиру у области анализе дискурса, Д. Живковић се служи моделом Жан-Мишел Адама (Jean-Michel Adam). Као најважније карактеристике ове врсте дискурса он издваја следеће: сложене реченице са бројним детерминантама, координацијом и субординацијом; доминантно време је презент са наглашеном употребом пасивних конструкција, веома је присутно изражавање односа каузалности и релације консекутивности, честа је аргументација; лексика је углавном везана за област финансија и економије, учестала је појава сложеница, бројева, прилога за начин, скраћеница и англицизама.

Четврто, последње поглавље докторске дисертације Данијела Живковића, *Quatrième partie (Четврто поглавље)* указује на могућности примене добијених резултата у настави француског пословног језика узимајући у обзир смернице и савете *Заједничког европског оквира за живе језике*, а у складу са потребама друштва и институција у економском и пословном контексту. На основу добијених резултата, Д. Живковић је предложио смернице за концепцију задатака у складу са акционим приступом. Осим тога, у овом поглављу аутор је представио неке могућности евалуације француског језика за посебне намене, као и институције задужене за издавање диплома из ових области. На крају, кандидат Живковић даје конкретне предлоге за унапређење методике француског језика за посебне намене у Србији и указује на ограничења овог истраживања, као и на смернице за даља проучавања ове проблематике.

На основу добијених резултата, Данијел Живковић закључује да настава француског језика у Србији не задовољава економске потребе глобалног тржишта и да се она углавном заснива на граматичким и лексичким описима садржаја са делимичним освртом на културни и цивилизацијски сегмент. Аутор уочава да недостаје практична примена језика у пословању, као и прилагођавање наставе савременим језичким потребама друштва, институција, предузећа и ученика. Аутор примећује да се, с једне стране, компаније суочавају с проблемима да у области економских наука пронађу квалификован кадар који би се одлично служио француским језиком; а с друге стране, појављује се недостатак функционалног знања француског језика код студената и његове практичне примене у службеној комуникацији.

У својој докторској дисертацији Д. Живковић указује на значај мултилингвизма у контексту међународних економских односа, а самим тим и на његов утицај на привредни раст земље. Указује на улогу примењене лингвистике у анализи пословне комуникације и у дефинисању улоге језика у пословној комуникацији, као и на различите теоријске приступе у анализи дискурса у савременој дидактици француског језика за посебне намене. Аутор предлаже конципирање инструмената за ефикасније прикупљање и анализирање података о потребама студената, институција и предузећа у контексту бољег овладавања француским пословним језиком. Анализира економски и пословни дискурс на основу корпуса састављеног од аутентичног материјала добијеног од француских предузећа која послују или планирају да послују на територији Србије. На основу добијених резултата истраживања, Д. Живковић нуди конкретна решења за унапређење наставе француског пословног језика и указује на то како се србифони студенти могу оспособити за ефикасно обављање административних и других пословних задатака на француском језику.

Након приређене анализе двеју докторских дисертација, Комисија констатује да се кандидаткиња И. Миљковић у својој бави питањима која су превасходно везана за семантику, као и питањима из области морфологије, синтаксе, лексикологије и историје француског књижевног језика, док се кандидат Д. Живковић у својој дисертацији бави проблемима из домена француског језика за посебне намене, односно француског пословног језика и анализом те врсте дискурса, као и дидактиком француског језика за посебне намене.

в) Комисија наглашава и то да и после анализе докторских дисертација остаје при својој тврдњи да се кандидат Данијел Живковић бави пре свега француским језиком за посебне намене, тј. француским пословним језиком, па тек онда анализом дискурса француског пословног језика и дидактиком овог варијетета француског стандардног језика, а не како то он истиче да се „интересује за анализу дискурса и дидактику језика за посебне намене“. Комисија подвлачи још два момента из његовог приговора: 1) Д. Живковић не помиње у свом приговору да је основно поље његовог деловања француски пословни језик; 2) Д. Живковић каже да је „предмет докторске дисертације Д. Живковића анализа дискурса на неколико различитих нивоа“ не помињући варијетет стандардног језика којим се бави, а из анализе његове докторске дисертације јасно је да се и у свом најзначајнијем научном раду бави анализом управо француског пословног језика. Ово је чињеница коју је Комисија констатовала и приликом разговора обављеног са кандидатом 27. јуна 2017. године;

г) овде речено потврђује већ установљену чињеницу да су научна и стручна интересовања кандидата Данијела Живковића у односу на интересовања кандидаткиње Иване Миљковић знатно удаљенија од области за које је расписан Конкурс. Стога Комисија остаје при свом уверењу да је др Ивана Миљковић кандидат који више одговара захтевима Конкурса.

3. У свом приложеном приговору др Данијел Живковић даље наглашава: „просечна оцена на докторским студијама Д. Живковића је 9.75, а између осталог предмете као *Анализа дискурса*, *Теоријска синтакса* и *синтакса француског језика*, *Лексичка семантика француског језика*, као и *Француска лексикографија*, положени су са највишом оценом на Филолошком факултету у Београду“ [(стр. 1–2 „Приговора извештају комисије за избор у звање наставника за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматичка морфологија и Историја француског језика)“].

Као одговор на ове наводе из Приговора кандидата Д. Живковића, Комисија посебно истиче следеће:

а) просечна оцена др Данијела Живковића на докторским студијама јесте 9.75 како он наводи, али је испустио [sic!] да наведе и податак из Извештаја Комисије који је дат на основу приложене документације учесника Конкурса односно којим се показује да др Ивана Миљковић има вишу просечну оцену и на основним (8.22) и на магистарским студијама (9.00). Наиме, просечна оцена Д. Живковића на основним студијама износи 8.00, а на мастерским студијама износи 12.76/20, тј. 7.00 (Студијски програм *Менаџмент, Администрација предузећа*; мастерски рад *Анализа пословања предузећа*) и 8.00 (Студијски програм *Француски језик и књижевност*, мастерски рад *Узрочне и последичне реченице*). Будући да Комисија није имала податак о просечној оцени кандидаткиње И. Миљковић на докторским студијама, истакла је доступне јој податке који говоре о томе да су обоје учесника Конкурса докторску дисертацију одбранили са истом описном оценом: *веома похвално*;

б) када је реч о поменутих оценама Д. Живковића на докторским и нижим студијама, Комисија истиче веома значајан податак који ће послужити као одговор на наводе из Приговора. Наиме, два члана Комисије, доц. др Селена Станковић и доц. др Иван Јвановић, били су чланови Комисије за припрему и писање извештаја за избор сарадника – асистента за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (*Савремени француски језик 3 и 4 – Синтакса просте реченице и Прагматика француског језика*), чији је председник била др Снежана Гудурић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду (Извештај је написан на 4. јун 2014). Конкурс је био објављен у листу *Народне новине* 23. априла 2014. год. и на расписани конкурс пријавила су се три кандидата: др Ивана Миљковић, МА Јелена Јаховић и МА Данијел Живковић. На Извештај Комисије, кандидат МА Данијел Живковић поднео је приговор (12. јун 2014). У Одговору Комисије на уложени приговор, између осталог наведено је и следеће: „Након увида у приговор кандидата МА Данијела Живковића, председник Комисије разговарао је са колегама проф. др Вераном Станојевићем (коментор за докторску дисертацију, наставник на испиту: Теоријска синтакса и синтакса француског језика, оцена: 10) и доц. др Татјаном Самарџијом Грек (ментор за израду мастер рада) и сазнао да је испит из Теоријске синтаксе и синтаксе француског језика био стриктно теоријски и да није подразумевао никакву практичну проверу стечених знања будући да се сматра како је кандидат базична знања из синтаксе стекао на основним студијама (извор: проф. др Веран Станојевић). Доц. др Татјана Самарџија Грек имала је врло озбиљне примедбе на кандидатово владање француским језиком (усмена и писмена комуникација), а његову тезу оценила је као „једну од слабијих“ (извор: доц. др Татјана Самарџија Грек). Ако се овоме дода и оцена 6 (шест) на дипломском испиту из предмета Француски језик – дипломски на основним студијама (на овом испиту се проверавају, пре свега, практична знања из синтаксе и прагматике француског језика), добија се јаснија слика о узроцима лошег исхода разговора између чланова Комисије и овог кандидата“ (стр. 4–5 Одговора Комисије на Приговор који је 12. јуна 2014. уложио МА Данијел Живковић, 17. јун 2014).

У том контексту наводимо и закључак из Одговора Комисије на Приговор који је 12. јуна 2014. године уложио МА Данијел Живковић: „Након што је детаљно размотрила текст приговора и обратила пажњу на све чињенице наведене у њему, Комисија је АПСОЛУТНО СИГУРНА да је исправно одлучила када у свом Извештају НИЈЕ дала предност кандидату МА Данијелу Живковићу који се на разговору показао као најслабији од три пријављена кандидата“ (стр. 7 Одговора Комисије на Приговор који је уложио МА Данијел Живковић, 17. јун 2014).

4. У приложеном приговору др Данијел Живковић даље наводи: „Чињеница је да су професионална интересовања и објављ[е]ни радови Д. Живковића пре свега везани за анализу дискурса и дидактику француског језика, али радови као *Implication de la sémantique dans la didactique du français sur objectif spécifique, Argumentation, éléments clés de la communication professionnelle. Le cas du discours publicitaire, Теоријске основе у анализи дискурса и прагматички код франкофоних лингвиста, La linguistique appliquée devant la demande de la formation des publics professionnels, Une approche pragmatique de l'analyse du discours et son application à la didactique du français sur objectif spécifique* баве се и семантиком, синтаксом, прагматиком и примењеном лингвистиком. Поред свега, Д. Живковић има већи број објављених научних и стручних радова у часописима и зборницима и већи број учешћа на међународним и националним научним скуповима. И. Миљковић је објавила до сада четири научна и стручна рада и има укупно 23,5 научних бода [sic!], док је Д. Живковић до сада објавио девет научних и стручних радова и има укупно 29,5 научних бода [sic!] (види табелу 1)“ [(стр. 2 „Приговора

извештају комисије за избор у звање наставника за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматишка морфологија и Историја француског језика)“].

Као одговор на претходно наведено из Приговора Данијела Живковића, *Комисија за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматишка морфологија и Историја француског језика)* подвлачи следеће:

а) као што је то Комисија објаснила и аргументовала у сачињеном Извештају, а потом и у одговарајућим сегментима овог одговора на кандидатов уложени приговор, професионална интересовања, публиковани научни радови, као и одбрањена докторска дисертација др Данијела Живковића суштински и првенствено се тичу француског језика за посебне намене, тј. француског пословног језика, па тек онда су везани за анализу дискурса француског пословног језика и дидактику овог варијетета француског стандардног језика, а не како то кандидат Д. Живковић истиче „за анализу дискурса и дидактику француског језика“;

б) Комисија наглашава да др Д. Живковић у тексту свог приговора упорно избегава да каже да је примарно поље његовог научног деловања француски језик за посебне намене – француски пословни језик – који истовремено представља централну нит која повезује све радове поменуте у датом сегменту Приговора (*Implication de la semantique dans la didactique du français sur objectif spécifique, Argumentation, éléments clés de la communication professionnelle. Le cas du discours publicitaire, Теоријске основе у анализи дискурса и прагматици код франкофоних лингвиста, La linguistique appliquée devant la demande de la formation des publics professionnels, Une approche pragmatique de l'analyse du discours et son application à la didactique du français sur objectif spécifique*). На ову чињеницу упућује и приложена анализа поменутих радова у Извештају Комисије, из које се јасно види да се у њима аутор бави и семантиком и прагматиком, али не и синтаксом, како то каже кандидат Д. Живковић;

в) када је реч о стручно-научној продукцији учесника Конкурса, Комисија и овде наглашава оно што је већ закључила у свом извештају од 27. јуна 2017. године: др Д. Живковић је објавио већи број стручних и научних радова (укупно 9, а 2 рада су у штампи) у односу на др И. Миљковић (укупно 4, а 1 рад је у штампи); он има и већи број учешћа на стручним и научним скуповима (9) у односу на другог кандидата И. Миљковић (6). Ивана Миљковић има три (3) саопштења са међународних скупова штампана у изводу и има објављене преводе; др Данијел Живковић нема саопштења са међународних скупова штампана у изводу и нема објављене преводе. Кандидат Д. Живковић у укупном збиру има већи број научних бодова (29,5) у односу на кандидаткињу И. Миљковић (23,5);

г) дакле, др Данијел Живковић јесте у праву када каже да има већи број објављених радова и већи број учешћа на скуповима у односу на др Ивана Миљковић. Међутим, Данијел Живковић пропушта да наведе научне области којима се др Ивана Миљковић бави у својим радовима и да их упореди са доменом своје научне делатности, као и са ужом научном облашћу и предметима дефинисаним у расписаном конкурс. Будући да је то и у Извештају и у овом одговору на Приговор Комисија већ неколико пута дефинисала и документовала, на овом месту сматрамо сувишним понављање исте чињенице;

д) у овом делу свог Приговора Данијел Живковић упућује на Табелу 1, *Упоредни приказ објављених научних и стручних радова*. Комисија истиче да је кандидат Д. Живковић у Табели 1 пропустио да наведе рад Иване Миљковић: *Le pronom indéfini ON en français contemporain et ses équivalents en serbe*, урађен у коауторству са Р. Обрадовић. Овај чланак је веома значајан за избор у звање наставника за ужу научну област француски језик (Граматишка морфологија и Историја француског језика) јер се ауторке у њему баве морфосинтаксом и морфологијом, а

затим и стилистиком, семантиком и историјским развојем француске заменице *on* и њеним употребним вредностима у појединим временским периодима.

5. У свом приговору на сачињени извештај др Данијел Живковић потом каже: „Што се тиче *педагошког рада и доприносу развоја* [sic!] *наставе*, др Ивана Миљковић је радила као лектор за српско-хрватско-бошњачки језик на француском универзитету. Међутим, Д. Живковић има дуже радно искуство у раду у дидактици [sic!] француског језика на универзитету (види табелу 2). Евалуационе листе јесу без печата, јер су намењене пр[е]васходно интерној употреби, али у сваком случају јасно показују високо мишљење студената за [sic!] педагошки рад Д. Живковића. Уколико је комисији потребан доказ о томе, листе могу бити оверене од стране факултета. Такође, предавање *Језичке стратегије* које је одржано у привредним коморама Ниша, Београда и Новог Сада није било о француском језику за посебне намене, већ о значају познавања и учења француског језика од стране привредника у Србији као важан предуслов за појављивање на франкофоном тржишту. У оквиру месеца франкофоније, ово предавање је имало за циљ првенствено промоцију француског језика“ [(стр. 2–3 „Приговора извештају комисије за избор у звање наставника за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматишка морфологија и Историја француског језика)“].

Као одговор на наведени сегмент Приговора, Комисија наглашава следеће:

а) када је реч о педагошком раду кандидата и њиховом доприносу развоју наставе, Комисија истиче следећу чињеницу, што се тиче универзитетске наставе, тачно је да др Данијел Живковић има нешто дуже радно искуство, укупно осам (8) година. Од марта 2009. године он је запослен на Факултету за правне и пословне студије „Др Лазар Вркатић“ Универзитета „Унион“ (Нови Сад) где као наставник француског језика предаје *Пословни француски језик 1, 2, 3 и 4* студентима Пословне психологије, раније Менаџмента у пословно-цивилној безбедности а данас Безбедности и криминалистике, раније Права и Пословног менаџмента а данас Пословне економије.

Др Ивана Миљковић је укупно шест (6) година (2002–2008) радила на Филолошком факултету Провансалског универзитета (Екс Марсеј 1), у Екс-ан-Провансу, Француска, као лектор за српско-хрватско-бошњачки језик и држала је наставу на првом, другом и трећем нивоу језика, предавала граматику, пословни језик, језик штампе, као и предмет *Југословенска цивилизација – историја и књижевност*.

Комисија наглашава да радно искуство Данијела Живковића у универзитетској настави француског језика (пословни француски језик) износи укупно осам (8) година, а радно искуство Иване Миљковић у универзитетској настави (лектор за српско-хрватско-бошњачки језик на Филолошком факултету Провансалског универзитета у Екс-ан-Провансу, Француска,) износи укупно шест (6) година.

Међутим, када је реч о школској настави француског језика, радно искуство кандидаткиње И. Миљковић неупоредиво је дуже од таквог искуства кандидата Д. Живковића. Наиме, Данијел Живковић је као професор француског језика радио седам (7) месеци (септембар 2008 – март 2009) у Гимназији „9. мај“ у Нишу и три (3) месеца (октобар 2005 – децембар 2005) у Гимназији „Светозар Марковић“ у Нишу. О осталим радним ангажовањима кандидата в. Извештај ове комисије. Ивана Миљковић је укупно дванаест (12) година (1990–2002) радила у Угоститељско-туристичкој школи у Нишу где је предавала француски као први и

други страни језик, стручни француски језик, стручни француски језик из области туризма и хотелијерства за одрасле. Као професор француског језика радила је две (2) године (2014–2016) и у Основној школи „Љупче Шпанац“ у Белој Паланци. О осталим радним ангажовањима кандидаткиње в. Извештај ове комисије.

Комисија овде подвлачи да радно искуство Данијела Живковића у школској настави француског језика износи укупно десет (10) месеци, а радно искуство Иване Миљковић у школској настави француског језика износи укупно четрнаест (14) година.

б) кандидат Данијел Живковић је у оквиру конкурсне документације предао две евалуационе листе које нису само „без печата“, како то у Приговору каже Д. Живковић, већ су и без заглавља, без потписа овлашћеног лица, без датума, без назива институције која их је издала те сам гарантује њихову валидност и сл. Чланови Комисије подвлаче став да не могу узети у разматрање ове наводе кандидата без приложеног ваљаног документа који би наводи потврдио;

в) када је реч о предавању *Зашто развијати језичку стратегију?*, на основу достављене документације, Комисија констатује да је др Данијел Живковић на ту тему говорио на три округа стола који су одржани у периоду од 21. до 24. марта 2016. године, те да је том приликом представио програм француског језика за посебне намене (FOS), који пак подразумева посебно осмишљене програме учења језика и културе у складу са потребама предузећа. Округли столови су били одржани у организацији Француског института у Србији, Француско-српске привредне коморе, Белгијско-српске пословне асоцијације BSPA и привредних комора Ниша, Београда и Новог Сада. Данијел Живковић је, констатује Комисија, одржао предавање о варијетету француског језика којим би се у свом професионалном окружењу и сходно професионалним потребама служили привредници у Србији. Стога Комисија закључује да се ради о предавању које је требало да укаже на значај који за привреднике у Србији имају познавање и употреба пословног француског језика, што, подразумева се, представља битан фактор у њиховом функционисању на привредном франкофоном тржишту. Комисија истиче да поменуто предавање свакако представља вид промоције француског језика међу србофоним говорницима;

г) међутим, у овом делу Приговора кандидат Д. Живковић је заборавио да помене професионално ангажовање И. Миљковић које свакако представља значајан допринос развоју наставе француског језика. Наиме, од 2016. године др Миљковић ради као испитивач и евалуатор на испитима за ДЕЛФ/ДАЛФ (DELFI/DALF) за нивое А1 и А2 у Гимназији „Светозар Марковић“ у Нишу (у организацији Француског института у Србији). Послови евалуатора подразумевају припрему испита и испитивање кандидата;

д) у овом делу Приговора, у Табели 2: *Педагошки рад и допринос развоју наставе*, учесник Конкурса Д. Живковић даје податак о коришћењу „Стипендије Владе Републике Француске“ [(стр. 3 „Приговора извештају комисије за избор у звање наставника за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматицка морфологија и Историја француског језика)“]. Комисија овде наглашава да је у конкурсној документацији Д. Живковића документована само једна стипендија и то у трајању од два (од 5. јануара до 4. марта 2015), а не од три месеца како је то у својој пријави нетачно навео Д. Живковић: „Стипендија Владе Републике Француске за период од три месеца, јануар – март 2015“ (стр. 6, Др Данијел Живковић, Пријава на конкурс за избор у звање наставника, март 2017);

ђ) у поменутој Табели 2 која приказује педагошки рад кандидата и њихов допринос развоју наставе, Данијел Живковић наводи још и своје две активности које, међутим, не спадају у елементе педагошког рада и доприноса развоју наставе, већ у елементе доприноса развоју наставно-научног подмлатка. У питању је чланство у Комисији за писање реферата за избор у звање *наставник страног језика* за ужу научну област *Романистика* и чланство у Комисији за

припрему извештаја и предлога за избор у звање *наставник страног језика* за ужу област *Пословни језик – француски*.

6. У Приговору на Извештај Комисије др Данијел Живковић додаје још и ово: „Што се тиче *елемената доприноса академској и широј заједници*, Д. Живковић би свакако у великој мери могао допринети развоју дидактике [sic!] француског језика, као и развоју самог департмана у Нишу тиме што би повезао учења француског језика са потребама друштва и економије у региону. Наиме, део докторске дисертације Д. Живковића је посвећен управо прилагођавању француског језика савременим друштвено-економским приликама у Србији. Самим тим, студенти би имали више могућности за посао, па би и интересовање за студије француског језика било веће. У сарадњи са привредним коморама Ниша, Новог Сада и Београда спроведене су анкете међу предузећима које су заинтересоване за франкофона тржишта о њиховим језичким потребама [sic!]. Резултати анкете [sic!] су показали да постоји огромна потражња за кадровима интеркултурно компетентним и способним да воде пословну комуникацију на француском језику“ [(стр. 3 „Приговора извештају комисије за избор у звање наставника за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматичка морфологија и Историја француског језика)“].

Као одговор на овај део Приговора Д. Живковића, Комисија скреће пажњу на следеће:

а) Комисија је уверена да учесник Конкурса Д. Живковић има компетенције за то да повеже и усклади учење француског језика, како он то наводи, „са потребама друштва и економије у региону“. Из приложене конкурсне документације и из обављеног разговора са др Д. Живковићем, очигледно је да се комплетан научни и стручни рад кандидата и сва његова професионална усмерења и деловања крећу првенствено и изразито у области пословног француског језика и у анализи те врсте дискурса, а потом и у домену дидактике француског језика за посебне намене. Осим тога, из поменутих извора јасно је, такође, да наведену компетенцију Данијел Живковић примењује у универзитетској настави на факултету на којем се изучавају управо пословне науке – Факултет за правне и пословне студије „Др Лазар Вркатић“ Универзитета „Унион“ (Нови Сад) – где укупно осам (8) година, почевши од марта 2009, као наставник француског језика (последњи пут изабран у звање 23. марта 2017), предаје *Пословни француски језик 1, 2, 3 и 4* студентима Пословне психологије, раније Менаџмента у пословно-цивилној безбедности а данас Безбедности и криминалистике, раније Права и Пословног менаџмента а данас Пословне економије;

б) учесник Конкурса др Данијел Живковић занемарује чињеницу да се на Департману за француски језик и књижевност Филозофског факултета у Нишу, на оба академска нивоа (основне и мастерске академске студије), реализују студијски програми из области филолошких наука – програми француског језика и књижевности – и да се по завршетку ових студија стиче академски назив *дипломирани филолог за француски језик и књижевност*, односно назив *мастер филолог*. Студијски програми француског језика и књижевности на Филозофском факултету у Нишу осмишљени су тако да омогуће студентима стицање филолошких теоријских и практичних знања. Стога ови програми обухватају лингвистичке и књижевно-теоријске предмете, а у склопу изборних предмета студентима су понуђени и курсеви из области језика струке. Након завршетка студија, студенти су оспособљени да раде пре свега као наставници француског језика на свим нивоима образовног система у Републици Србији, али и да, захваљујући стеченој интеркултуралној компетенцији, обављају различите послове у вези са француским језиком, француском књижевношћу и културом;

в) имајући у виду оно што је речено у претходна два сегмента, Комисија не види могућност да кандидат Д. Живковић својом компетенцијом у области пословног француског језика на било који начин може допринети побољшању наставе на садашњем студијском програму за француски језик и књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Нишу како би студенти „имали више могућности за посао, па би и интересовање за студије француског језика било веће“.

7. На крају свог приговора на Извештај Комисије др Данијел Живковић каже: „У нади да ћете детаљније обратити пажњу на горе навед[е]не чињенице, примите моје најискреније поздраве“ [(стр. 3 „Приговора извештају комисије за избор у звање наставника за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматичка морфологија и Историја француског језика)“].

Као одговор на исказану наду у последњем делу Приговора др Данијела Живковића, Комисија за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматичка морфологија и Историја француског језика) наводи следеће:

а) Комисија је још једном детаљно прегледала Извештај о кандидатима за избор у звање наставника који је 27. јуна 2017. године предала Правној служби Филозофског факултета Универзитета у Нишу. Том приликом Комисија је пронашла и један свој пропуст, односно уочила је да у састављању Извештаја није била доследна у томе да своје наводе кандидати треба да поткрепе одговарајућим документима. Комисија сматра да је Одговор на Приговор кандидата Д. Живковића лепа прилика да учињени пропуст исправи, отуда своју исправку наводимо у тексту који следи а који је означен симболом б);

б) у Извештају Комисије од 27. јуна 2017. године на странама 25 и 26, у оквиру поглавља 5. *Елементи доприноса академској и широкој заједници*, овако стоји:

„2) Данијел, Станимир, Живковић, доктор наука – филолошке науке

(Име, име родитеља, презиме, академска титула)

1. Кандидат др Данијел Живковић је учествовао у раду округлог стола *Привредна франкофонија: језичка стратегија у служби потреба предузећа* у привредним коморама Ниша, Београда и Новог Сада, у периоду од 21. до 24. марта 2016. (У конкурсном материјалу је приложен документ са интернета који потврђује учешће кандидата на округлом столу.)

2. Др Данијел Живковић наводи да је учествовао у организацији две трибине на Факултету за правне и пословне студије „Др Лазар Вркатић“ у Нишу: а) *Билатерални односи Француске и Србије на економском и војно-безбедносном плану*, одржане 15. маја 2011. године, и б) *Мох маркетинга*, одржане 13. новембра 2013. године. (У конкурсном материјалу нема приложених докумената који би аргументовали наводе кандидата.)

3. Кандидат Данијел Живковић наводи следеће као објављене преводне: а) *Криминолошки лексикон*, Мило Бошковић, Нови Сад : Матица Српска, 2015; б) *Niš – une source inépuisable de possibilités*, Туристичка организација Ниш (ТОН), Ниш, 2010; в) Књижевно вече Enzo Barnabà, *Le ventre du python – La position des femmes en Afrique et le problème d'immigration*, Народна библиотека, Ниш, 29. мај 2008; г) Књижевно вече Ристо Лаиновић, *Друго око*, Француски институт, Ниш, 15. октобар 2003; д) *Интернет за библиотекарe*, Народна библиотека, Ниш, 2002. У документацији која је достављена Комисији за писање Извештаја нема докумената који би аргументовали наводе кандидата Д. Живковића, а на основу наведених непотпуних података Комисија констатује да се ради о симултаном превођењу разговора и предавања.

Комисија за писање Извештаја напомиње да је кандидат др Данијел Живковић први пут изабран у наставничко звање 2. марта 2009. године (*наставник страног језика*), а последњи пут 23. марта 2017. године (*наставник страног језика*).

[...]

После прегледа послатог конкурсног материјала везаног за елементе доприноса академској и широј заједници, у овом сегменту услова прописаних законом, *Ближим критеријумима за избор у звања наставника Универзитета у Нишу и Правилником о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета* Комисија констатује да:

а) кандидаткиња др Ивана Миљковић испуњава услове за избор у звање *доцент* – има једну остварену активност аргументовану у приложеном материјалу и неколико активности које нису ваљано аргументоване; у претходном периоду кандидаткиња није била бирана у наставничко звање те се од ње и не очекују „остварене активности бар у два елемента доприноса широј академској заједници из члана 4“ *Ближих критеријума за избор у звања наставника*;

б) кандидат др Данијел Живковић има једну остварену активност која је аргументована у приложеном материјалу, док за остале нема докумената у достављеном конкурсном материјалу; верујући у наводе кандидата Комисија констатује да др Данијел Живковић испуњава услове за избор у звање *доцент*“ (стр. 25–26 Извештаја о кандидатима за избор у звање наставника, 27. јун 2017).

Пошто је поново детаљно прегледала Извештај, Комисија исправља своју грешку и у склопу упоредног приказа релевантних података кандидата наводи следеће:

После прегледа послатог конкурсног материјала везаног за елементе доприноса академској и широј заједници, у овом сегменту услова прописаних законом, *Ближим критеријумима за избор у звања наставника Универзитета у Нишу и Правилником о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета* Комисија констатује да:

– кандидаткиња др Ивана Миљковић има једну остварену активност аргументовану у приложеном материјалу и неколико активности које нису ваљано аргументоване; у претходном периоду кандидаткиња није била бирана у наставничко звање те се од ње и не очекују „остварене активности бар у два елемента доприноса широј академској заједници из члана 4“ *Ближих критеријума за избор у звања наставника*;

– кандидат др Данијел Живковић је у досадашњем периоду био два пута биран у наставничко звање (*наставник страног језика*); има једну остварену активност која је аргументована у приложеном материјалу, док за остале наведене активности у достављеном конкурсном материјалу нема докумената који би потврдили наводе кандидата; Комисија не може прихватити наводе кандидата без аргументације. С обзиром на речено, Комисија констатује да у овом сегменту услова прописаних законом и правилницима Филозофског факултета у Нишу, др Данијел Живковић не испуњава услове за избор у звање *доцент*.

в) након изнетог у сегментима а) и б), Комисија констатује да у делу Извештаја *Елементи доприноса академској и широј заједници* кандидат др Данијел Живковић не испуњава услове за избор у звање *доцент* на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, те у овом сегменту анализе подобности кандидата даје предност кандидаткињи др Ивани Миљковић.

8. Поред до сада наведеног у Одговору на Приговор, Комисија за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс сматра неопходним да Изборном већу Филозофског факултета и Научно-стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу укаже и на неписменост др Данијела Живковића, кандидата за радно место наставника у звању *доцент* за ужу научну област *Француски језик (Граматичка морфологија и Историја француског језика)* на Филозофском факултету у Нишу. Комисија наводи неке примере који указују на непознавање синтаксе, морфосинтаксе, правописа српског језика, итд.:

а) кандидат Д. Живковић улаже „Приговор извештају [...]“;

б) кандидат Д. Живковић каже да „нигде не стоји да је комисија овлашћена да врши проверу знања на интервју“;

в) кандидат Д. Живковић истиче: „И. Миљковић је објавила до сада четири научна и стручна рада и има укупно 23,5 научних бода, док је Д. Живковић до сада објавио девет научних и стручних радова и има укупно 29,5 научних бода“;

г) кандидат Д. Живковић наводи да „Што се тиче педагошког рада и доприносу развоја наставе“;

д) кандидат Д. Живковић каже да евалуационе листе „јасно показују високо мишљење студената за педагошки рад Д. Живковића“;

ђ) кандидат Д. Живковић користи мало слово када правопис српског језика налаже употребу великог слова: „Чланове комисије сачињавају“, „улаже овај приговор јер сматра да је комисија дала предност др Ивани Миљковић“, „што је и назначено комисији током интервјуа“, „Уколико је комисији потребан доказ о томе, листе могу бити оверене од стране факултета“;

е) кандидат Д. Живковића користи и нејасне, синтаксички нетачне и/или стилистички неисправне конструкције, на пример:

– „Чланове комисије сачињавају“,

– „која није нужно бољи кандидат“,

– „Кандидат др Данијел Живковић улаже овај приговор јер сматра да је комисија дала предност др Ивани Миљковић, која није нужно бољи кандидат, као и на непоступање према предлогу Упутства за писање извештаја о пријављеним кандидатима“,

– „Д. Живковић има дуже радно искуство у раду у дидактици француског језика“,

– „предавање [...] није било о француском језику за посебне намене, већ о значају познавања и учења француског језика од стране привредника у Србији као важан предуслов за појављивање на франкофоном тржишту“,

– „Д. Живковић би свакако у великој мери могао допринети развоју дидактике француског језика“,

– „спроведене су анкете међу предузећима које су заинтересоване за франкофона тржишта о њиховим језичким потребама“ и сл.

ж) кандидат Д. Живковић користи облик *колегице* као женски род маскулинске форме именице *колега*. Комисија прилаже текст поруке упућен председнику Комисије. У тексту су уочени и друге грешке на плану синтаксе, правописа и интерпункције српског књижевног језика:

From: "Danijel Zivkovic" <danijel.zivkovic@yahoo.com>

To: "Selena Stankovic" <selena.stankovic@filfak.m.ac.rs>

Sent: Thursday, July 6, 2017 10:39:36 AM

Subject: RE: Doktorska disertacija

Poštovana kolegenice Stanković,

Nemoguće je poslati disertaciju na ovaj mejl, verovatno zbog veličine dokumenta. Da li imate neki drugi mejl, koji nije službeni, na kome bih mogao da Vam pošaljem ili ako hoćete mogu štampanu verziju da donesem do fakulteta?

Srdačan pozdrav,

Danijel Živković

Након детаљне анализе текста Приговора др Данијела Живковића, као и након поновног разматрања текста Извештаја о кандидатима за избор у звање наставника који је 27. јуна 2017. године предала Правној служби Филозофског факултета, у Одговору на Приговор *Комисија за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК (Граматичка морфологија и Историја француског језика)* констатује:

а) да је сасвим сигурна у исправност своје одлуке и уверена у потпуну оправданост предлога донетог у Извештају;

б) да одбија Приговор др Данијела Живковића као неоснован.

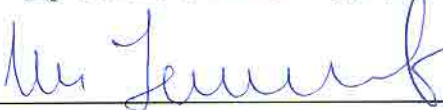
Стога и у Одговору на Приговор Комисија даје **предност кандидаткињи др Ивани Миљковић** и предлаже Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу и Научно-стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу да **др Ивану Миљковић** изабере у звање **доцент** за ужу научну област **Француски језик (Граматичка морфологија и Историја француског језика)** на Департману за француски језик и књижевност Филозофског факултета у Нишу.

У Нишу, 21. августа 2017. год.

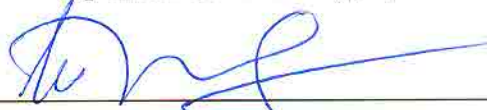
Комисија за писање Извештаја:

Др Селена Станковић, доцент

Др Иван Јовановић, доцент

Др Татјана Ђурић, ванредни професор